តើនេះជានរណា?

ជូនពរ បងប្អូន។ វាពិតជាល្អណាស់ដែលបានមកដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។

2 ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំបានសិក្សាបទគម្ពីរមួយចំនួនកាលពីមុន ហើយវាបាននិយាយថា ពេលព្រះយេស៊ូវយាងចូលទៅជិតក្រុងយេរូសាឡិម ពួកសិស្សងើបមុខឡើងឃើញក្រុងដ៏វិសុទ្ធពីចម្ងាយ ហើយពួកគេចាប់ផ្តើមរីករាយ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ អាណាចក្រនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។"

3 ហើយបុរសម្នាក់នេះដែលកំពុងប្រាប់ ឬនិយាយអំពីដំណើរទស្សនកិច្ចថ្មីៗនេះបានទៅប៉ាឡេស្ទីន ហើយគាត់បាននិយាយថា មនុស្សឥឡូវនេះ ក្នុងឆ្នាំមុនគេបានទៅដល់កន្លែងមួយ ពេលដែលពួកគេឡើងពីជ្រលងភ្នំហើយមើលជុំវិញផ្លូវកោង ផ្លូវដដែលដែលព្រះយេស៊ូវ និងពួកសិស្សធ្វើដំណើរនៅពេលនោះ ពេលឃើញទីក្រុង ក៏ចាប់ផ្តើមយំ។

4 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជឿថា មានអ្វីមួយក្នុងចិត្តពួកសិស្សទាំងនោះ នៅក្នុងថ្ងៃនោះមានអារម្មណ៍ថា—ថាអាណាចក្រនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។

5 ហើយឥឡូវនេះវាជិតដល់ពេលហើយ។ ហើយខ្ញុំជឿថា នោះជាអារម្មណ៍ដែលមានលើប្រជាជនដែលថានគរស្ថានសួគ៌ជិតដល់ហើយដើម្បីស្តារឡើងវិញម្តងទៀត។

6 បងប្រុស នេវីល ជាគ្រូគង្វាលព្រះគុណនិងពរជ័យរបស់យើង ទើបតែបាននិយាយជាមួយខ្ញុំអំពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងការរីកផុសផុលដែលនឹងមកដល់នៅទីនេះនៅឯរោងឧបោសថ ក្នុងរយៈពេលពីរបីយប់ ដើម្បីអធិស្ឋានអំពីវា។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំគិតថា វានឹងជារឿងដ៏មានពរ។

7 អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចមានការរីកផុសផុលច្រើនពេកទេ។ ហើយជាច្រើនដងយើងមានគំនិតខុសនៃការរីកផុសផុល។ ការរីកផុសផុលមិនច្រើនដូចការនាំយកសមាជិកថ្មីនោះទេ ប៉ុន្តែវាជាការរីកផុសផុលនូវអ្វីដែលយើងមានរួចហើយ។ ហើយខ្ញុំ...

8 ខ្ញុំចូលចិត្តនិយាយរឿងនេះ ព្រោះខ្ញុំនិយាយចេញពីជម្រៅចិត្ត។ ថាខ្ញុំចាប់ផ្ដើមរកឃើញអារម្មណ៍ផ្សេងៗនៅជុំវិញរោងឧបោសថជាងអ្វីដែលមានជាយូរមកហើយ អារម្មណ៍នៃ—នៃវិញ្ញាណដ៏ជ្រាលជ្រៅ ដូចជាវាធ្លាប់មានតាំងពីយូរយារមកហើយ អ្វីមួយដែលដោះស្រាយ ហើយវាមានមូលដ្ឋានពិតប្រាកដ។ ហើយខ្ញុំជឿថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានពរដល់ក្រុមជំនុំតូចនេះ ហើយ...?...ម្ដងទៀតនៅក្នុងអំណាចរបស់វា។

9 ហើយខ្ញុំឃើញការរៀបចំកម្មវិធីកំពុងបន្ត ហើយខ្ញុំគិតថាវាជារឿងដ៏អស្ចារ្យ។ មិនយូរមិនឆាប់ មនុស្សចាស់នឹងដោះគ្រឿងសិក ប្រគល់ដល់ដៃរបស់កូនយើងវិញ ហើយដើរឡើងលើជណ្ដើរមាសនោះ។

10 នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំបានឆ្លងផុតសញ្ញាសម្គាល់ពាក់-កណ្ដាលផ្លូវនោះឥឡូវអាយុហាសិបឆ្នាំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចដឹងថា។ ហាក់ដូចជាមិនទាន់ដល់ពេលតាំងពីពេលដែលខ្ញុំកំពុងដឹកអីវ៉ាន់ឲ្យ គ្រីស ម៉ីសន័រ ប្រហែលដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំបីឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែទើបតែទៅកន្លែងណាមួយ។ វាគ្រាន់តែបង្ហាញថានៅទីនេះ យើងមិនមានទីក្រុងបន្តទេ ប៉ុន្តែយើងកំពុងស្វែងរកទីក្រុងមួយដែលនឹងមក។ ហើយនោះគឺជាទីក្រុងដែលព្រះជាអ្នកសាងសង់ ហើយនឹងគ្មានទីបញ្ចប់នៅទីនោះឡើយ។

11 ព្រឹកនេះ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយអំពីរឿងថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្ដាយ ហើយព្យាយាមសំដៅទៅម្ដាយ នៅសម័យដើម ដោយមានស្នាមជ្រួញនិងអ្វីទាំងអស់នេះ ឈើច្រត់របស់គាត់ ឬកៅអីរុញចាស់ ឬកៅអីដៃ និងផើងផ្កាតូចមួយដាក់ក្បែរគាត់ ប៉ុន្តែម្ដាយនៅថ្ងៃរស់ឡើងវិញ គាត់ត្រឡប់ទៅជាក្មេង ហើយឈរ ត្រចះត្រចង់ដូចម្ចាស់ក្សត្រី។ នោះជារបៀបដែលខ្ញុំចូលចិត្តគិតដល់ម្ដាយរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តគិតពីគាត់ដូចរូបភាពម្ដាយ សព្វថ្ងៃនេះទេ។ ខ្ញុំចូលចិត្តគិតអំពីអ្វីដែលនឹងមក។ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកមានអារម្មណ៍បែបនោះចំពោះម្ដាយរបស់អ្នក។ សូមគិតពីគាត់ដូចជាគាត់គឺនៅក្នុងចិត្ត។ ទោះបីជាច្រើន...ដូចដែលកវីនិយាយថា "ជីវិតមិនងាយស្រួលសម្រាប់គាត់ទេ ប៉ុន្តែគាត់នឹងរស់នៅម្ដងទៀត ដោយគ្រាន់តែធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់អ្នក។" ដូច្នេះ ព្រះនឹងបង្កើតវាជាផ្លូវដើម្បីគាត់អាចរស់នៅជាមួយអ្នកជារៀងរហូត។ ដូច្នេះខ្ញុំរីករាយនឹងរឿងនោះ។

12 ខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វី បានជាខ្ញុំបានធ្វើការប្រកាសនេះ នៅព្រឹកនេះ ថាខ្ញុំនឹងអធិប្បាយនៅយប់នេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ លើៈ *តើនេះជានរណា?* ប្រាកដជាមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងធ្វើវាដោយរបៀបណាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំរវល់រហូតដល់ប្រហែលមួយម៉ោងនិង ១០នាទីមុននេះ ពេលសម្ភាសន៍ពេញមួយរសៀល និងមានកម្មវិធីពិសេសនិង—និងការហៅទូរស័ព្ទបន្ទាន់។ ខ្ញុំមិនអាចបែងចែកពួកគេបាន។

13 ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបន្តអធិស្ឋានសម្រាប់ដុកទ័រសេម។ ឱ្យគាត់—គាត់មកដោយសុខសប្បាយ ហើយយើងអរគុណ។ ហើយលោកទុកទ័រ បាលវីននិងលោកស្រីបាលវីនទាំងពីរនាក់ឱ្យជាសះស្បើយ។ ពួកគេនៅយ៉ាងសុខសប្បាយ។

14 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដាក់សំណើរថ្មីមួយនៅក្នុងបញ្ជីការអធិស្ឋានរបស់អ្នក នៅរសៀលនេះ។ នោះគឺសម្រាប់ហារីលីសនៅទីនេះ ជាអ្នកញៀនថ្នាំ។ ហារីគឺជាមិត្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ហើយតាំងពីខ្ញុំស្គាល់គាត់មក ខ្ញុំគិតថាគាត់ជាគ្រិស្ទានរហូតមកដល់រសៀលនេះ ប្អូនប្រុសរបស់គាត់បានធ្វើការស្នើសុំសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រលឹងគាត់។ បងប្រុសម៉ៃ អ៊ុហ្គានបាននាំ...អ្នកគ្រប់គ្រងរបស់យើងនៅទីនេះបាននាំយកព័ត៌មាន។ ហើយហារីស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ សម្រាកនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់គិតច្រើនពីខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ គាត់បានបំបាក់ទឹកចិត្តគ្រូគង្វាលរបស់គាត់ នៅរសៀលនេះ ឬគ្រូគង្វាលនៃក្រុមជំនុំដែលគាត់ទៅ ហើយចង់ឱ្យខ្ញុំមកជួបគាត់វិញ។ ហើយខ្ញុំចង់ទៅជួបគាត់។ ដូច្នេះសូមអធិស្ឋានសម្រាប់ហារី។

15 យើងរីករាយនៅទីនេះ យប់នេះ ដោយដឹងថា មិត្តរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ មកពីរដ្ឋហ្សកហ្ស៊ី បងប្រុស រ៉ៃ អ៊ីរីន និងគ្រួសាររបស់គាត់។ ខ្ញុំឃើញ ផងដែរ ភ្ញៀវផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំមិនបានស្គាល់ពួកគេ ប្រហែលជានៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។

16 ប្រសិនបើខ្ញុំមិនច្រឡំទេ ខ្ញុំឃើញបងប្រុស និងបងស្រីអែលមឺរ ខូលីននៅខាងក្រោយនោះ មកពីផូនិក រដ្ឋអារីហ្សូណា។ អូ អ្នកមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ។ មើលទៅដូចជាអ្នកគួរតែមានសម្លៀកបំពាក់ផ្លូវរថភ្លើងរបស់អ្នក ហើយ—ហើយចេញពីឡានទំនិញ។ ហើយស្វាគមន៍ការត្រលប់មកផ្ទះវិញ! ខ្ញុំមិនអាចសុំឱ្យអ្នកស្នាក់នៅទីនេះបានទេ ព្រោះអ្នកបានរកឃើញកន្លែងល្អជាងនេះ ឃើញថា វាល្អណាស់ នៅផូនិក។ ចូលចិត្តរស់នៅទីនោះ ថ្ងៃណាមួយ ដោយខ្លួនឯង

17 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំឃើញបងប្រុស ស៊្មឹធនៅទីនេះ នៃក្រុមជំនុំនៃព្រះ នៅទីនោះ។ បងប្រុស ស៊្មឹធ បានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ នូវសៀវភៅតូចរបស់អ្នក នៅថ្ងៃមុន ឬរសៀលម្សិលមិញ។ ខ្ញុំមិនទាន់បានអានវាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជានឹងគាំទ្រវា ដរាបណាខ្ញុំដឹងថាអ្នកសរសេរវា។ វាត្រូវតែជាការពិត ជាបទគម្ពីរពិត។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាជាជោគជ័យ។

18 និងជាច្រើនទៀត ខ្ញុំអាចនិយាយបាន។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានស្វាគមន៍មកទីនេះនៅព្រះឯរោងឧបោសថ។ ហើយខ្ញុំរីករាយនឹងបទចម្រៀងនោះ នៅព្រឹកនេះ របស់បងស្រី ស្រ្ដីគគើ ដែលបានច្រៀង។ "ទ្រង់សម្លឹងមើលតាមបន្ទះឈើចំពោះនាង។" បងប្អូនប្រុសម៉ែនណូនីតរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ រីករាយដែលមានពួកគេចូលរួម។ អូ និងអ្នកទាំងអស់គ្នា! ខ្ញុំជឿថា មិត្តម្នាក់នៅទីនេះ មកពីរដ្ឋអ៊ីលីណយ កូនប្រុសរបស់គាត់កំពុងថតសម្លេងនៅខាងក្រោយ នឹងជួបពួកគេម្តងទៀត។ ហើយច្រើននាក់ណាស់ ខ្ញុំប្រហែលជា...កុំគិតថាខ្ញុំអន់ចិត្តអី បើខ្ញុំមិនហៅឈ្មោះអ្នក តែខ្ញុំស្វាគមន៍អ្នកទាំងអស់គ្នា។

19 ឥឡូវនេះ ចូរយើងអាននៅយប់នេះ សម្រាប់មេរៀនព្រះគម្ពីរ ចេញពី ម៉ាថាយ ជំពូកទី២១ ចាប់ផ្តើមនៅខទី១ ហើយអានចុះក្រោម និងខ១១ រួមបញ្ចូល។

គ្រាបានមកជិតក្រុងយេរូសាឡិមហើយ មកដល់ ដល់ភូមិបេតផាសេ *ខាងភ្នំដើមអូលីវ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ចាត់សិស្ស២នាក់ឲ្យទៅ*

ដោយព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅឯភូមិនៅខាងមុខនោះ អ្នកនឹងឃើញមេលា១គេចងទុក នឹងកូនវានៅជាមួយគ្នា: ចូរស្រាយ ដឹកនាំវាមកឯខ្ញុំ។

បើអ្នកណាថាអ្វីឲ្យ នោះត្រូវឆ្លើយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ត្រូវការវា រួចគេនឹងឲ្យវាមកហើយ។

ការទាំងនេះកើតមក ដើម្បីឲ្យបានសំរេចតាមទំនាយ ដែលហោរាបានទាយទុក មកថា

ចូរប្រាប់...កូនស្រីស៊ីយ៉ូនថា *មើល ស្តេចនៃនាង ទ្រង់យាងមកឯនាង* ទ្រង់សុភាព...*ហើយគង់លើសត្វលា គឺជាលាជំទង់ ដែលជាកូនរបស់មេលា។*

សិស្សនោះក៏ទៅ ធ្វើតាមបង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ

ហើយនាំមេលា និងកូនវាមក រួចក្រាលអាវខ្លួនលើខ្នងថ្វាយទ្រង់គង់។

ឯហ្វូងមនុស្សស្ទើរតែទាំងអស់បានក្រាលអាវខ្លួននៅផ្លូវ ហើយខ្លះក៏កាប់មែកឈើ យកមកក្រាយតាមផ្លូវផង។

ហើយបណ្ដាមនុស្សដែលដើរហែមុខក្រោយ គេស្រែកឡើងថា ហូសាណា ដល់ព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌៈ ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ ហូសាណា នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត។

រួចកាលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិមហើយ នោះកើតមានសេចក្ដីជ្រួលច្រើមពេញក្នុងទីក្រុង ហើយគេសួរថា លោកនេះជាអ្នកណា?

ហ្វូងមនុស្សឆ្លើយឡើងថា នេះគឺជាហោរាយេស៊ូវ ដែលមកពីភូមិណាសារ៉ែត...

ចូរយើងអោនក្បាលចុះហើយអធិស្ឋាន។

20 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំឆ្ងល់ថាតើយើងនឹងនិយាយអំពីអ្វី ប្រសិនបើយើងរស់នៅក្នុងគ្រានោះ។ ប៉ុន្តែយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃអស្ចារ្យជាងនោះ គឺនៅពេលដែលយើងកំពុងស្វែងរកទ្រង់យាងមក។ ហើយនៅពេលដែលយើងកំពុងត្រៀមព្រះអម្ចាស់អើយ សូមរៀបចំចិត្តរបស់យើង ហើយយកក្ដួរទាំងអស់ដែលយើងអាចប្រមូលបានពីស្រែទាំងក្នុងស្រុក និងក្រៅស្រុកមក យើងកំពុងគិតហើយទន្ទឹងរង់ចាំពេលវេលាដែលយើងនឹងឃើញទ្រង់យាងមក ដោយជិះសេះស។ ចុះពីច្រកនៃសិរីល្អ ដើម្បីផ្លាស់ប្ដូរនិងធ្វើឱ្យរូបកាយដែលពុករលួយដ៏ចាស់របស់យើងនេះ ទៅជារូបកាយដ៏រុងរឿងដូចព្រះអង្គផ្ទាល់ ដែលជាកន្លែងដែលមិនអាចមានអំពើបាប ឬគ្មានសញ្ញានៃសេចក្ដីស្លាប់ចូលបាន។ ហើយយើងនឹងឃើញទ្រង់ដូចជាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ពេញមួយសម័យកាលដែលនឹងមកដល់។

21 យើងខ្ញុំសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ក្រុមជំនុំនេះ និងសម្រាប់គ្រូគង្វាល និងសម្រាប់អ្នកទុកចិត្តនិងឌីកុន និងសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលមកទីនេះ ហើយ

សម្រាប់ភ្ញៀវនៅឯមាត់ទ្វាររបស់យើង នោះគឺជាហ្វូងចៀមដូចគ្នា ប៉ុន្តែមកពីជ្រុងមួយទៀត។ យើងនឹងសុំឱ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់ពួកគេនៅយប់នេះ ជាមួយនឹងវត្តមានរបស់ទ្រង់។

22 ហើយចិញ្ចឹមយើងខ្ញុំនៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យយើងអាចចេញពីទីនេះ នៅយប់នេះ ជាមួយនឹងការប្ដេជ្ញាចិត្តដើម្បីក្លាយជាគ្រិស្ទានល្អជាងពេលដែលយើងធ្លាប់មាន។ សូមឲ្យយើងទៅជាមួយនឹងក្ដីសង្ឃឹមថ្មីក្នុងចិត្តយើង ហើយដោយអំណរ ដោយរង់ចាំការយាងមករបស់ទ្រង់។

23 ប្រសិនបើដោយចៃដន្យ មានអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមយើង ដែលឈឺ និងរងទុក្ខ យើងមិនភ្លេចអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេឡើយ។ សូមឱ្យពួកគេ...ចូលមកក្នុងអគារយប់នេះជាកន្លែងដែលយើងបានប្រមូលផ្ដុំគ្នាថ្វាយបង្គំ ចូលមក អស់អ្នកឈឺ សូមឲ្យគេចេញទៅបានជាសះស្បើយ។

24 ហើយយើងនឹងសូមសម្រាប់អ្នកដែលបានជាសះស្បើយ នៅតាមផ្ទះនិងមន្ទីរពេទ្យ ហើយនៅលើគ្រែនៃទុក្ខវេទនា។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងខ្ញុំ សូមឲ្យសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គចុះមកលើពួកគេ។

25 យើងខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលសង្ស័យ នៅយប់នេះ ដែលមិនទាន់បានភ្លក់និងបានមើលឃើញព្រះអម្ចាស់ដ៏ល្អ នោះមិនដឹងថាការស្រឡាញ់ព្រះមានន័យយ៉ាងណាទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែមិនយល់ពីអ្វីដែលពួកគេបាត់។ ឱព្រះអើយ សូមឲ្យការផ្សាយតាមវិទ្យុ ឬតាមវិធីមួយចំនួនប៉ះចិត្តពួកគេ។ ហើយអារម្មណ៍របស់ពួកគេអាចនឹងត្រូវបានបែរមកកាន់ទ្រង់មុនពេលទ្វារនៃសេចក្ដីមេត្តាករុណាត្រូវបានបិទហើយពួកគេត្រូវបានទាសចេញ ឈរលើការជំនុំជំរះដោយគ្មានមេត្តា។

26 ជួយពួកយើងផង ព្រះអម្ចាស់។ ការទាំងនេះយើងអធិស្ឋានក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយយើងសូមថ្វាយសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

27 ប្រជាជនកកកុញនៅជុំវិញមាត់ទ្វារ ហើយផ្លូវត្រូវកកស្ទះ ហើយគ្មានកន្លែងសម្រាប់មនុស្សដេក។ ពួកគេដេកនៅខាងក្រៅ ជញ្ជាំងទាំងមូល ព្រោះនេះជាបុណ្យរំលង។ ហើយមនុស្សមកពីគ្រប់ទីកន្លែងដែលគេស្គាល់មកគោរពបូជានៅពេលនេះ។ វាជាពេលដែលកូនចៀមនៃបុណ្យរំលងត្រូវបានសម្លាប់។ ហើយ...វាតំណាងឱ្យការរំដោះរបស់ពួកគេចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប ដែលជាទាសករ។ ហើយពួកគេបានរក្សាវាជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ បុណ្យរំលងដ៏អស្ចារ្យនេះ

បានកើតឡើង។ ហើយវាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយនៃ...ឬព្រឹត្តិការណ៍នៃសាសនាយូដា ព្រោះវាមានន័យថាដល់ពេលដែលពួកគេត្រូវបានរំដោះ។

28 មនុស្សទាំងអស់ចូលចិត្តគិតអំពីវា ពេលវេលាដែលពួកគេត្រូវបានរំដោះ។ តើយើងម្នាក់ៗ នៅយប់នេះ អាចត្រឡប់ទៅពេលដែលយើងត្រូវបានគេរំដោះបានយ៉ាងណា! តើវាមានន័យយ៉ាងណាចំពោះយើង!

29 ខ្ញុំអាចចាំបានតាមបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ អំពីរបៀបដែលចិត្តក្មេងកំសត់របស់ខ្ញុំចង់ប៉ះព្រះ។ ខ្ញុំគិត "អូ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចឡើងទៅគោះទ្វារទ្រង់ ហើយនិយាយជាមួយទ្រង់បន្តិច!" ហើយ ជាការពិត អ្នកដឹងពីរឿងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានយកក្រដាសនិងខ្មៅដៃមក ហើយនឹងសរសេរសំបុត្រមួយច្បាប់ទៅទ្រង់ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចនិយាយជាមួយទ្រង់បាន។ ហើយខ្ញុំបានដឹងថាទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃ ព្រោះខ្ញុំបានឮទ្រង់ ហើយខ្ញុំបានឃើញទ្រង់យាងទៅក្នុងព្រៃ។ និង—ផ្លូវចាស់ ដែលធ្លាប់ស្គាល់ពីមុន ខ្ញុំធ្លាប់ទៅនៅពេលខ្ញុំទៅបរបាញ់ឬទៅនេសាទ។ ខ្ញុំគិត "ខ្ញុំនឹងយកវាបិតនៅលើដើមឈើ ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ។" គ្រាន់តែជាវិធីមួយចំនួនដើម្បីឱ្យបន្ទុកនោះអាចចេញពីចិត្តខ្ញុំ។

30 អូ យប់នោះ ចុះទៅ! ខ្ញុំអាចនឹងភ្លេចអាយុរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអាចនឹងភ្លេចឈ្មោះរបស់ខ្ញុំពេលខ្លះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចភ្លេចម៉ោងនោះទេ ដែលទ្រង់បានរំដោះខ្ញុំពីអំពើបាប។ មានអ្វីមួយបានកើតឡើងនៅក្នុងខ្ញុំ ដែលវាបានជួយខ្ញុំឆ្លងកាត់ម៉ោងដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងភាពងងឹត។ ម៉ោងនៃការរំដោះ ទម្ងន់នៃអំពើបាបបានចាកចេញពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំជាមនុស្សថ្មី។ ខ្ញុំបានក្លាយជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ តាំងពីពេលនោះមក។

31 ហើយជនជាតិយូដាទាំងនេះ ពួកគេមកជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ហើយមាន—ប្រភពទឹកនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយពួកគេបានយក—នំប៉័ង ឱសថល្វីង និងសាច់ចៀម ហើយពួកគេបានផឹកពីប្រភពទឹកនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយពួកគេអរសប្បាយជាមួយគ្នា ដោយសារព្រះបានបង្ហាញការពេញចិត្តដល់ពួកគេ។ ដូច្នេះ នេះជាពេលបុណ្យរំលង ហើយមិនត្រឹមតែជាបុណ្យរំលងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាជាបុណ្យរំលងពិសេស។

32 អ្នកដឹងទេ ពេលខ្លះយើងទៅព្រះវិហារ... យើងតែងតែចូលចិត្តទៅ ប៉ុន្តែពេលខ្លះមានអ្វីពិសេសកើតឡើង។

33 ហើយនេះគឺជាពេលវេលាមួយក្នុងចំណោមពេលវេលានោះ។ ខ្យល់ត្រូវបានគិតថ្លៃនឹងគេរំពឹងទុក ដូចសព្វថ្ងៃនេះ។ ភ្នែកទាំងអស់របស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់កំពុងតែទន្ទឹងចាំទ្រង់ចូលមកមាត់ទ្វារ។

34 ហើយខ្ញុំជឿថា វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយនៅថ្ងៃនេះ សម្រាប់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់កំពុងតែស្វែងរកទ្រង់។ ខ្យល់ត្រូវបានគិតថ្លៃនឹងការរំពឹងទុក។

35 នៅពេលដែលយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលផែនដីពិតជាបានក្លាយទៅជាម្សៅដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ហើយវិទ្យាសាស្ត្រប្រាប់យើងថា "វានៅសល់តែបីនាទីប៉ុណ្ណោះ រហូតដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ។" ហើយខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកបានអានដូចខ្ញុំ កាលពីថ្ងៃមុន រឿងរបស់មេទ័ពម្នាក់នេះ បាននិយាយថា ថា "បើមានសង្គ្រាមមួយទៀត វានឹងមានរយៈពេលតែពីរ ឬបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។" សម័យដើមនៃការប្រយុទ្ធ និងការបាញ់កាំភ្លើង និងការជីករណ្តៅកញ្ជ្រោង នោះចប់ហើយ។ ពួកគេអះអាងថាសង្គ្រាមបន្ទាប់នឹងមានរយៈពេលតែពីរឬបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។ នៅថ្ងៃណាមួយ មនុស្សដែលមានជំងឺ-វង្វេងវង្វាន់នឹងផ្លុំគម្របចេញ ហើយបាញ់គ្រាប់បែកមួយគ្រាប់នោះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ យើងបានស្តាប់ការបង្ហោះ នៅគ្រប់ទីកន្លែង ដើម្បីបាញ់វាម្តងទៀត។ ពិភពលោកគ្រាន់តែមិនអាចរស់បាន។

36 អ្នករាល់គ្នានៅបុណ្យរំលងដឹងថាមានអ្វីនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែគេមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។

37 ហើយនោះជារបៀបដែលវាមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាភាគច្រើនដឹងថាមានអ្វីមួយកំពុងតែដោះស្រាយនឹងកើតឡើង។ មនុស្សគ្រប់គ្នាដឹងរឿងនោះ។ អ្នកអាចនិយាយជាមួយមនុស្សមានបាប អ្នកអាចនិយាយជាមួយអ្នកជំនួញ អ្នកអាចនិយាយជាមួយអ្នកណាក៏បាន។ ហើយអូ វាជាពេលវេលាដ៏ចលាចលសម្រាប់ពិភពលោក។

38 ប៉ុន្តែអ្នកអាចនិយាយជាមួយបុរសឬស្ត្រីដែលកំពុងស្វែងរកទ្រង់នឹងយាងមក ហើយសិរីរុងរឿងគឺនៅលើមុខរបស់ពួកគេ បំភ្លឺចេញ។ ពួកគេកំពុងមើលព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ដូច្នេះខ្យល់ទាំងមូលត្រូវបានគិតថ្លៃម្តងទៀត ដោយរំពឹងថានឹងមានអ្វីមួយកើតឡើង។ ពិភពលោកមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងនោះទេ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើង។ ពួកគេដឹងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ត្រែនឹងបន្លឺឡើង ហើយយើងនឹងឃើញទ្រង់យាងមក ជិះសេះសមួយចេញពី

សិរីល្អ ហើយកងទ័ពនៃស្ថានសួគ៌ដើរតាមទ្រង់។ ហើយអស់អ្នកដែលបានស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានលើកឡើង ហើយនាំឡើងទៅជួបទ្រង់នៅលើអាកាស។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងកំពុងស្វែងរក។ យើងប្រាថ្នាចង់បាន។

39 ហើយយើងត្រូវបានគេប្រាប់ថាព្រលឹងនៃម្តាយទាំងនោះ ជាដើម យើងបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ នៅក្រោមអាសនៈរបស់ព្រះកំពុងស្រែកថា "យូរប៉ុណ្ណាហើយលោកម្ចាស់? រយៈពេលប៉ុន្មានទៀតទៅ?" ម្តាយចង់ជួបកូនឲ្យបានឆាប់តាមដែលកូនចង់ជួបដែរ។ ហើយមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើងចង់ជួបយើងដូចជាយើងចង់ជួបពួកគេ។

40 តើការជួបជុំគ្នានឹងទៅជាយ៉ាងណា នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក! ដើម្បីជួបមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង និងឃើញពួកគេនៅក្នុងរូបកាយរស់ឡើងវិញរបស់ពួកគេ ហើយបានលើកតម្កើង ហើយដើរជុំវិញជាមួយអ្នកទទួលមរតកនៃការរស់ឡើងវិញ មើលចរិតរបស់ពួកគេ របៀបដែលវាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ភាពស្លូតបូតនិងភាពស្ងប់ស្ងាត់។ ហើយវានឹងមិនមានភាពរឹករ៉ូវនិងស្លន់ស្លោរឡើយ ត្បិតពួកយើងនឹងមានភាពអស់កល្បជានិច្ចដើម្បីរស់នៅជាមួយគ្នា។

41 អូ សម័យវង្វេងដ៏ធំ ដែលយើងកំពុងរស់នៅ គ្រាន់តែគ្មានពេលសម្រាប់អ្វីទាំងអស់ គ្រាន់តែឡើង កន្ត្រាក់ និងចាប់ ហេតុអ្វី វាជាថ្ងៃដ៏អាក្រក់។

42 បន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលពួកគេរង់ចាំអ្វីមួយកើតឡើង វាសោកសកដាយណាស់ដែលអ្នកនៅបុណ្យរំលងជាច្រើនមិនដែលបានជួបទ្រង់។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគេបានដឹងថាមានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានទៅជួបទ្រង់ទេ។

43 វានឹងមាននៅពេលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ មានមនុស្សដែលមិនសប្បាយចិត្តជាច្រើន នៅថ្ងៃនេះ ដែលដឹងថាមានអ្វីមួយកំពុងតែត្រូវបានដោះស្រាយ ប៉ុន្តែពួកគេ—ពួកគេនឹងមិនដែលឃើញទ្រង់ឡើយ។ ដ្បិតទ្រង់នឹងយាងមកនៅកណ្តាលអធ្រាត្រ ដើម្បីចាប់ក្រុមជំនុំតូចនោះ ដែលទន្ទឹងរង់ចាំ និងរំពឹងចង់ឃើញទ្រង់។ នោះជាអ្នកដែលទ្រង់នឹងមកហើយចាប់ចេញទៅ។ មនុស្សជាច្រើននៃលោកិយដែលកំពុងរស់នៅលើភាពអស្ចារ្យ ហើយបានជប់លៀងព្រលឹងរបស់ពួកគេទៅលើវត្ថុនៃលោកិយ នឹងមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើង រហូតដល់ក្រុមជំនុំបានចូលទៅក្នុងសិរីល្អ ដ្បិតទ្រង់នឹងមកដូចជាចោរ

នៅពេលយប់ ហើយចាប់ពួកគេទៅ។ ដូច្នេះយើងអាចឃើញថាយើងត្រឡប់មកកន្លែងដដែលម្តងទៀត។ ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា ការរំពឹងទុកនេះ ថាព្រះយាងមកឯអ្នកទាំងនោះ... តាមរយៈបទគម្ពីរទាំងអស់ វាជារឿងដូចគ្នា។ ថាពួកគេជា...ទ្រង់តែងតែលេចមកចំពោះអស់អ្នកដែលទន្ទឹងចាំទ្រង់ តែងតែដល់អ្នកដែលចង់ឃើញទ្រង់។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថា នោះជាក្តីសង្ឃឹមដែលមាននៅក្នុងចិត្តយើងយប់នេះ។

44 វាមានរយៈពេលប្រហែលប្រាំមួយខែមុន ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំបានថ្លែងទីបន្ទាល់ទៅកាន់មនុស្សមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អូ គិតទៅ ទ្រង់នឹងយាងមកគ្រប់ពេល!"

45 ហើយអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យខ្ញុំនិយាយបែបនោះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីបងប្រុសប៊ូសស្វត។ កាលខ្ញុំបានទៅជួបបុរសដ៏ចំណាស់នោះ កាលយើងបានឮថាគាត់ជិតស្លាប់ មានអាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ ប្រពន្ធនិងខ្ញុំចុះទៅ...នៅទីនោះដើម្បីមើលគាត់មុនពេលគាត់ស្លាប់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវនិយាយអ្វីមួយទៅកាន់គាត់។ ខ្ញុំចូលចិត្តមើលពួកបរិសុទ្ធពេលពួកគេចូលក្នុងសិរីល្អ ហើយខ្ញុំត្រូវតែឃើញគាត់។ ហើយយើងបានដុតសំបកកង់រថយន្តចោល។

46 ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំទៅដល់ ហើយប្រញាប់ចូលទៅមាត់ទ្វារ នៅជ្រុងតូចមួយបានដាក់បុរសចំណាស់នោះ។ គាត់ងើបក្បាលឡើង ពេលឃើញខ្ញុំមក។ ដៃចាស់ទ្រុឌទ្រោមរបស់គាត់លើកចេញ ដោយសាច់យាចុះក្រោម។ ហើយគាត់បានលើកដៃរបស់គាត់មករកខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំចាប់គាត់ជុំវិញអោបកហើយស្រែកថា "ឪពុករបស់ខ្ញុំអើយ ឪពុករបស់ខ្ញុំ រទេះចម្បាំងរបស់អ៊ីស្រាអែល និងទាហានសេះរបស់ខ្ញុំអើយ។" ដ្បិតគាត់ជាមនុស្សបរិសុទ្ធ និងជាអ្នកកោតខ្លាចព្រះ។

47 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុសប៊ូសស្វត ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ តើអ្នកជឿថាអ្នកនឹងជាសះស្បើយទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំមិនទាំងឈឺផង។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ តើមានរឿងអ្វី?"

48 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំកំពុងទៅផ្ទះ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំហត់ហើយខ្ញុំអស់កម្លាំង។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ទៅផ្ទះ។"

49 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចុះអ្នកដឹងថាអ្នកជិតស្លាប់ឬ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ ត្រឡប់មកវិញតាមរយៈកិច្ចបម្រើចំនួនចិតសិប-ឆ្នាំ តើនាទីដ៏អស្ចារ្យរបស់អ្នកមានអ្វីខ្លះ? តើអ្នកអាចនិយាយជាមួយខ្ញុំបានទេ ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីបទពិសោធន៍ដែលអ្នកមាន ចុះតាមបន្ទាត់ ដែលអ្នកអាចរាប់ពេលដ៏អស្ចារ្យបំផុតរបស់អ្នក។"

50 ខ្ញុំនឹងរស់នៅដើម្បីមើលអាយុរបស់គាត់ ខ្ញុំមិនអាចបំភ្លេចបាន នូវភ្នែកខ្មៅទាំងនោះចាប់ខ្ញុំ ពីលើកញ្ចក់ទាំងនោះ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ នេះជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនអាចគិតដល់ពេលណាដែលអស្ចារ្យជាងពេលនេះទេ។"

51 ខ្ញុំមើលមុខគាត់ ហើយខ្ញុំនិយាយថា "លោកម្ចាស់ តើអ្នកនៅតែដឹងថាអ្នកកំពុងតែជិតស្លាប់ទេ?"

52 គាត់បាននិយាយថា "ប្អូនប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំកំពុងដេកនៅទីនេះ រង់ចាំរាល់នាទីសម្រាប់ទ្រង់បើកទ្វារនោះហើយមក នាំខ្ញុំទៅផ្ទះជាមួយទ្រង់។" នោះជាវិធីស្លាប់។ នោះជាផ្លូវដែលត្រូវទៅ។

53 ហើយដូចដែលអ្នកបានដឹងហើយថាប្រហែលពីរម៉ោងមុនពេលគាត់ស្លាប់... គាត់ដេកសន្លប់ អស់រយៈពេលជាងពីរថ្ងៃ។ លុះគាត់ដឹងខ្លួនក៏ក្រោកឡើងក្នុងបន្ទប់ ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយប្រពន្ធ។ បន្ទាប់មក ភ្លាមៗនោះ គាត់ហាក់ដូចជាមានតម្លាភាព។ ហើយគាត់បានចាប់ដៃ មួយម៉ោងជាង ជាមួយមិត្តភក្តិ ដែលបានស្លាប់អស់រយៈពេលសែសិបឬហាសិបឆ្នាំ ជាអ្នកប្រែចិត្តរបស់គាត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់គាត់។ ចាប់ដៃជាមួយម្តាយនិងជាមួយលោកប៉ា។ រហូតដល់គាត់...ជីវិតបានចាកចេញពីរូបកាយរបស់លោកដាក់លើខ្នើយ ហើយចូលទៅសម្រាកក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ គ្មានអ្វីប្រៀបស្មើរនឹងការបម្រើទ្រង់ ដោយរំពឹងលើទ្រង់ឡើយ។

54 ហើយនៅពេលខ្ញុំនិយាយជាមួយបុរសនេះអំពីរឿងនេះ ហើយប្រាប់បទពិសោធន៍នោះ ខ្ញុំបាននិយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោក តើវានឹងមិនរុងរឿងទេឬពេលយើងឃើញទ្រង់? អូ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងយាងមកនៅថ្ងៃនេះ!"

គាត់បាននិយាយថា "ប្អូនប្រុស ប្រាណហាំកុំបំភ័យមនុស្សបែបនេះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកចង់មានន័យថាយ៉ាងម៉េច?"

55 គាត់បាននិយាយថា "អូ កុំព្យាយាមប្រាប់មនុស្សថាពិភពលោកនឹងមក ឬ ព្រះគ្រីស្ទកំពុងយាងមក។ វាធ្វើឱ្យពួកគេបារម្ភ។"

56 "អូ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។ ខ្ញុំសូមអធ្យាស្រ័យ។ ចំពោះអ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់ វាជាដំណឹងដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលពួកគេអាចឮ ថាព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែហៀបនឹងទម្លុះនិងទទួលយកក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។" វ័យចំណាស់នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាក្មេង។ សេចក្តីអំណរនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យជំនួសឱ្យភាពសោកសៅ។ ជីវិតនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យជំនួសឱ្យការស្លាប់។ ជីវិតរមែងស្លាប់នឹងក្លាយជាជីវិតអមតៈ វានឹងត្រូវដោះដូរ។ អូ ចាំបន្តិច ដោយដឹងថាទ្រង់នឹងយាងមក!

57 ពួកគេបានស្វែងរកទ្រង់។ ពួកគេបានទន្ទឹងរង់ចាំទ្រង់។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក យើងឃើញថាមានបក្សពួកពីរ។ ក្រុមមួយគឺសម្រាប់ទ្រង់ ហើយក្រុមមួយប្រឆាំងនឹងទ្រង់។

58 ហើយនោះជាវិធីដែលយើងរកឃើញថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាអ្វីដែល ការយាងមករបស់ទ្រង់ តែងតែបែងចែកប្រជាជន។ រាល់ពេលដែលអ្នករកឃើញព្រះយេស៊ូវ នោះអ្នកឃើញ អ្នកទាំងនោះដែលនៅជុំវិញនឹងផ្ទុយពីវា។ នោះគឺសាតាំង។ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ពេលយើងគិតពីវា យើងមិនឃើញមានការផ្លាស់ប្តូរច្រើនទេ។ គ្រាន់តែរឿងដូចគ្នានេះ។ ប្រជាជនបានផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែស្មារតីរបស់មនុស្សមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។

59 ដូច្នេះ ពេលដែលពួកគេក្រឡេកមើលខ្លោងទ្វារ ហើយឃើញទ្រង់យាងមកជិះសត្វលាតូចពណ៌សនោះ។ កុំឆ្ងល់ថាម៉េចបានពួកសិស្សចាប់ផ្តើម—ស្រែកថា "នគរស្ថានសួគ៌បានមកដល់ហើយ!" ប្រជាជនរត់ទៅជួបទ្រង់ ហើយក្រុងយេរូសាឡិមទាំងអស់ត្រូវញាប់ញ័រ។ មានអ្វីមួយអំពីវា នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក វាតែងតែមានការរំជើបរំជួល។ ហើយទីក្រុងទាំងមូលត្រូវបានរំជើបរំជួល។ ហើយពួកគេ—ពួកគេមិនអាចលាក់វាបានទេ។

60 ហើយគ្រូអធិប្បាយនៅថ្ងៃនោះត្រូវរៀបរាប់អំពីការរំជើបរំជួលនេះ ព្រោះជាថ្ងៃបុណ្យរំលង។ ហើយពួកគេបានស្រែកថា "តើនេះជានរណា?" នៅពេលដែលខ្យល់ ហើយការយាងមករបស់ព្រ ះអម្ចាស់យេស៊ូវនៅក្រុងយេរូ សាឡឹម បានធ្វើឲ្យខ្យល់មានការរំពឹងទុក។ វាហាក់បីដូចជាគ្រូទាំងនោះគួរតែដឹងពីអ្វីដែលនឹង

កើតឡើង។ មើលទៅហាក់ដូចជាសម្តេចសង្ឃបានដឹងហើយ។ មើលទៅដូចជាសង្ឃឯទៀតទាំងអស់បានដឹងរួចហើយ។

61 ហើយវាមិនមានការផ្លាស់ប្តូរអ្វីឡើយនៅថ្ងៃនេះ ដោយសារតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកមុនការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្តើមលាតសន្ធឹងពាសពេញផែនដី ភ្លើងនៃការរីកផុសផុលត្រូវបានផ្ទុះឡើង នៅគ្រប់ទីកន្លែង ទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងការអស្ចារ្យត្រូវបានធ្វើឡើង ការប្រោសឱ្យជាបានកើតឡើង ទំនាយបានចេញមក។ ការប្រមូលផ្តុំពរសាវ័កទាំងអស់បានត្រឡប់មកកាន់ក្រុមជំនុំម្តងទៀត។ ដូច្នេះ ដូចកាលពីដើមរៀងមក វិញ្ញាណនៃអ្នកមិនជឿនៅតែស្រែកឡើងថា "តើនេះជានរណា?"

62 ពួកគេខ្លះជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ក្នុងន័យថាទ្រង់ជាមនុស្សល្អ។ ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា "ទ្រង់ជាបុរសល្អ។"

63 នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេព្យាយាមចាត់ទុកទ្រង់ដូចជាណាប៉ូឡេអុង ជាអ្នកចម្បាំង។ ពួកគេព្យាយាមចាត់ទុកទ្រង់ជា—ចចវ៉ាស៊ីនតោន ជាមនុស្សស្មោះត្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់លើសពីនោះ។

64 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ការអានបទគម្ពីរទេ? ពួកគេថា "នេះជាហោរាដែលមកពីស្រុកកាលីឡេ។"

65 ហើយពួកគេព្យាយាមនិយាយដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញទង្វើដ៏អស្ចារ្យនេះរបស់ព្រះអម្ចាស់៖ ដើម្បីស្តារ សុខភាព អ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ ដើម្បីមើលឃើញទ្រង់ប្រើព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដើម្បីស្វែងយល់ពីគំនិតរបស់មនុស្ស ដើម្បីឃើញទ្រង់ធ្វើដូចដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី ដើម្បីបំពេញនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថានឹងកើតឡើង។ ពិតប្រាកដណាស់ ក្រុមជំនុំនិងប្រជាជនបានសួររឿងនេះថា "តើនេះជានរណា?"

66 ពួកគេមិនយល់ថាព្រះយេស៊ូវជានរណាទេ ព្រោះគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចស្គាល់ទ្រង់បានតាមសាលារៀនរបស់ពួកគេឡើយ។ "តើទ្រង់បានចេញពីថ្នាក់សិក្ខាសាលាអ្វី? តើទ្រង់មកពីសាលាទេវសាស្ត្រអ្វី?"

67 ហើយវាក៏ដូចសព្វថ្ងៃនេះដែរ។ មនុស្សភាគច្រើនដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនបានមកពីថ្នាក់សិក្ខាសាលាណាមួយឡើយ។ ពួកវាជាផលិតផលដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើស។ ប៉ុន្តែទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ និងឫទ្ធិបារមីដែលបានសន្យាក្នុងព្រះគម្ពីរ អមដំណើរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យនេះនៅពេលវាធ្វើការក្នុងចំណោមប្រជាជន។

68 ហើយពួកគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះថា "តើពួកគេមកពីសាលាអ្វី?" ដរាបណាអ្នកចូលទៅក្នុងទីក្រុង ដើម្បីរៀបចំកម្មវិធីការរីកផុសផុល "តើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងនិកាយអ្វី?"

69 ខ្ញុំមានបទសម្ភាសន៍មួយនៅរសៀលថ្ងៃសុក្រ ជាមួយបូជាចារ្យរ៉ូម៉ាំងកាតូលិកមកពីព្រះវិហារអៀរឡង់ក្នុងទីក្រុងល្វីសវីល។ ហើយមិនលើសពីនេះខ្ញុំត្រូវបានគេណែនាំទៅគាត់ ដែលជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏ល្អម្នាក់ គាត់បាននិយាយថា "លោកប្រាណហាំ តើអ្នកនៅជាមួយនិកាយអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិននៅជាមួយណាមួយទេ។"

ហើយគាត់បាននិយាយថា បន្ទាប់មកទៀត "តើអ្នកត្រូវបានតែងតាំងទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ លោក។"

គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកណាជាអ្នកតែងតាំង?"

70 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកខ្ញុំដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយបានប្រទានឲ្យខ្ញុំនូវកិច្ចការមួយ។" មែនហើយ នោះគឺជាការតែងតាំងដែលយើងត្រូវការ។

71 ព្រះយេស៊ូវមិនដែលមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ទេថា
"ចេញទៅ..." ខ្ញុំមិនរិះគន់រឿងទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។ ទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលថា "ទៅរៀនធ្វើជាអ្នកបម្រើព្រះឱ្យបាន*ច្រើនឆ្នាំ*។"

72 ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "ចូរអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមចុះ ដរាបដល់អ្នករាល់គ្នាបានទទួលអំណាចពីស្ថានលើ។" ទ្រង់បានមានបន្ទូលដូច្នេះចំពោះមនុស្សដែលមិនចេះសរសេរឈ្មោះរបស់ខ្លួនឯងបាន។ "ហើយបន្ទាប់ពីនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើអ្នក នោះអ្នកនឹងធ្វើជាសាក្សីរបស់ខ្ញុំ ទាំង

នៅក្រុងយេរូសាឡឹម យូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ចុងផែនដី។" នោះជាការតែងតាំង។

73 យើងគ្មានកំណត់ត្រាអំពីព្រះយេស៊ូវថាបានទៅសាលាណាមួយ ឬបញ្ចប់ការសិក្សាពីថ្នាក់សិក្ខាសាលាណាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែ មានសិក្ខាសាលាជាច្រើនទៀតត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងព្រះនាមទ្រង់ សម្រាប់បុព្វហេតុសាសនា។ ជាងសម្រាប់ផ្សេងទៀត—អ្វីផ្សេងទៀតដែលមិនធ្លាប់មាននៅក្នុងផែនដី។ យើងមិនដែលមាន—កំណត់ត្រាណាមួយដែលទ្រង់ធ្លាប់ទៅសាលារៀនទេ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណា មានសាលាច្រើនទៀតត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងព្រះនាមទ្រង់ជាងឈ្មោះផ្សេងទៀតមាននៅក្រោមមេឃដែលបើក សាលារៀន។ យើងមិនដែលបានដឹងថាទ្រង់កំពុងសរសេរសៀវភៅទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មានសៀវភៅជាច្រើនដែលបានសរសេរអំពីទ្រង់ អក្សរសិល្ប៍ដែលនៅសល់ទាំងអស់ដែលត្រូវបានសរសេរ។ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់គឺជាសៀវភៅដ៏ពេញនិយមបំផុតដែលមាននៅក្នុងពិភពលោក ក្នុងចំណោមអក្សរសិល្ប៍ទាំងអស់។

74 ប៉ុន្តែអ្នកឃើញថា នៅថ្ងៃចូលសួរសុខទុក្ខ ពួកគេយំ "តើទ្រង់ជានរណា?"

75 ឃើញទេ ព្រះយកអ្វីមួយដែលហាក់ដូចជាគ្មានអ្វីសោះ ដើម្បីធ្វើអ្វីមួយចេញពីវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យទ្រង់ជាព្រះ។

76 ពេលឃើញព្រះអង្គយាងចូលទៅក្នុងខ្លោងទ្វារនោះ មានអ្នកខ្លះពោលថា៖ "ទ្រង់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ។"

77 ពួកគេនិយាយដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ មានសាលាទេវវិទូដែលបង្រៀនសព្វថ្ងៃនេះថា ព្រះយេស៊ូវជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ ថាទ្រង់ជាមនុស្សល្អ។ ពួកគេខ្លះថែមទាំងនិយាយថាទ្រង់ជាហោរា។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់គ្រាន់តែជាហោរា ឬជាបុរសល្អ នោះយើងនៅក្នុងអំពើបាបរបស់យើងនៅឡើយទេ។ ទ្រង់គឺធំជាងហោរា។ ទ្រង់លើសពីមនុស្សល្អ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ទ្រង់ជាមនុស្សល្អ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ទ្រង់គឺជាព្រះ-ហោរា។ ប៉ុន្តែទ្រង់លើសពីនោះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម ដើម្បីដកអំពើបាបចេញ។

78 ពេលទ្រង់យាងចូលមក មានមនុស្សជាច្រើនពោលថា "ទ្រង់គឺជាអ្នកព្យាបាល។ អូ យើងបានឃើញទ្រង់បើកភ្នែករបស់មនុស្សខ្វាក់។ យើងបានឃើញទ្រង់ធ្វើឱ្យបុរសពិការដើរបាន។ យើងបានឃើញទ្រង់អធិស្ឋាន ហើយ

ជំងឺគ្រុនបានចាកចេញពីក្មេង។” ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក ប្រភេទមនុស្សទាំងនោះគ្រាន់តែដើរតាមទ្រង់ដោយចង់បាននំប៉័ងនិងត្រីប៉ុណ្ណោះ។

79 ហើយនោះជារបៀបដែលហ្វូងមនុស្សមានសព្វថ្ងៃនេះ។ ប្រសិនបើមានអ្នកព្យាបាល ហេតុអ្វី ពួកគេ—ពួកគេដើរតាមទ្រង់ ហើយទ្រង់គ្រាន់តែ—គាត់គ្រាន់តែជារន្ទទឹក។ បើគេឈឺ គេរត់ទៅនិយាយថា "អូ! តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំឱ្យ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងប្រោសខ្ញុំឲ្យបានជាបានឬទេ?” ហើយពេលពួកគេចេញពីមន្ទីរពេទ្យ ឬពីគ្រែឈឺវិញ ក៏ត្រឡប់ទៅលោកិយតាមបែបពួកគេទៅ ដូចជាឆ្កែត្រឡប់ទៅស៊ីកំអួត ឬជ្រូកទៅននៀលភក់ ដូចបទគម្ពីរចែង គ្រាន់តែដើរតាមទ្រង់សម្រាប់អ្វីដែលល្អដែលពួកគេអាចបានចេញពីទ្រង់។ ពួកគេប្រើទ្រង់សម្រាប់តែ—បង្គោលនិមិត្តសញ្ញាឬ—ឬអ្វីមួយដូចនោះ—ដែលពួកគេអាចទទួលបានពីទ្រង់ ហើយមិនរំពឹងថានឹងបម្រើទ្រង់។ ហ្វូងមនុស្សនោះនៅតែបន្តមានរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

80 មានមនុស្សឃ្លង់ប្រាំបួននាក់បានជាសះស្បើយ ហើយម្នាក់បានត្រឡប់មកថ្វាយការសរសើរទ្រង់វិញ។ ឬមានទាំងដប់នោះ? ពួកគេម្នាក់ក្នុងចំណោមដប់បានត្រឡប់មកថ្វាយការសរសើរដល់ទ្រង់ ហើយអ្នកឯទៀតក៏ដើរទៅមុខដោយមិនដឹងគុណ។

81 ហើយប្រសិនបើប្រជាជននៅអាមេរិក ដែលត្រូវបានព្យាបាលដោយអំណាចនៃព្រះ នឹងប្រែចិត្តរបស់ពួកគេទៅរកព្រះ។ នឹងមានការរីកផុសផុលនៃប្រជាជាតិនេះដែលនឹងបិទរាល់រឿងព្រៃផ្សៃរួមគ្នាដែលនឹង... ហាងលក់កញ្ចប់និងហាងស្រាវីស្គីនឹងមានសភាពទ្រុឌទ្រោម។ ព្រះវិហារនឹងពេញ។ រោងកុននឹងទទេនៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយវានឹងមានការរីកផុសផុលឡើងវិញតាមរយៈប្រជាជាតិនេះ។ តែពេលឃើញរឿងដែលព្រះធ្វើបានកើតឡើង គេនៅតែស្រែកថា "តើទ្រង់ជានរណា? អ្នកណាមកហ្នឹង? តើពួកគេមកពីណា? តើនេះជានរណា? តើធ្វើការនេះដោយអាងអំណាចអ្វី?”

82 សូមកុំភ្លេច នៅចូហានណេសប៊ឺក អាហ្វ្រិកខាងត្បូង។ ខ្ញុំទើបតែមកដល់ប្រហែលសាមសិបនាទីមុន នៅលើយន្តហោះ។ ខ្ញុំបាននៅបីយប់បីថ្ងៃនៅលើអាកាស ហត់ណាស់ខ្ញុំស្ទើរតែទ្រាំមិនបាន។ ពួកគេ—គេនាំខ្ញុំចេញទៅកន្លែងតាំងពិព័រណ៍ ដែលមានមនុស្សប្រមាណប្រាំ ឬប្រាំមួយម៉ឺននាក់ត្រូវបានគេ

ប្រមូលផ្តុំ។ ហើយមិនយូរជាងការឡើងលើវេទិកានោះទេ រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...ខ្ញុំបានឃើញ ឆ្លងកាត់កន្លែងមួយ គឺ—ឡានក្រុង។ ហើយវាមានសញ្ញានៅលើវា "ឌូបាន។" ឃើញយុវជនម្នាក់ត្រូវរអ៊ូរទាំគេចចេញពីឪពុកម្តាយជាមួយនឹងជើងប្រហែលប្រាំមួយឬប្រាំបីអ៊ីញខ្លីជាងម្ខាងទៀត។ គាត់ពាក់អាវពណ៌ស ដោយមានអ្វីមួយព្យួរជាប់ខោរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញយុវជននោះ។ ខ្ញុំបានមើលម្តងទៀត។ និមិត្តក៏បានបាត់ទៅ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺនោះព្យួរលើយុវជនម្នាក់ នៅក្រោយទស្សនិកជនវិញ។ ហើយខ្ញុំបានមើល។ ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅកន្លែងណាមួយ។" ខ្ញុំមើលគាត់ហើយពន្លឺនោះបាននៅពីលើគាត់ពីរបីនាទី។ ហើយខ្ញុំកំពុងរង់ចាំអ្នកបកប្រែដើម្បីចាប់យកពាក្យបន្ទាប់។ ពេលនោះខ្ញុំឃើញយុវជនដដែលនោះក្រោកឈរ បោះឈើច្រត់ចុះ ហើយជើងខ្លីប្រហែលប្រាំមួយអ៊ីញរបស់គាត់បានដើរចុះជាធម្មតាដូចអ្នកដទៃ។

83 ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់លោក អេ.ជេ ហ្សូមែន ជាអ្នកដែលបានទៅក្នុងសិរីល្អ យប់នេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោក ហ្សូមែន សូមគ្រាន់តែដកស្រង់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ។ វាជានិមិត្តមួយ។"

គាត់បាននិយាយថា "ល្អណាស់។"

84 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "យុវជនដែលអង្គុយនៅខាងក្រោយនោះដោយពាក់អាវពណ៌ស និងខោ គាត់មកពីទីក្រុងមួយឈ្មោះឌូបាន ដែលមានចម្ងាយប្រហែលមួយពាន់ប្រាំរយម៉ាយក្នុងប្រទេស ដោយជិះឡានក្រុង។ ហើយគាត់បានចេញពីឪពុកនិងម្តាយរបស់គាត់ ដើម្បីមក។ ប៉ុន្តែ គាត់បានជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយគាត់មានជើងមួយខ្លីជាងជើងម្ខាងទៀតប្រហែលប្រាំមួយអ៊ីញ។"

85 ហើយយុវជននោះក៏លោតឡើង។ នៅទីនោះ គាត់កំពុងឈរ ព្យាយាមមានអារម្មណ៍ថាមានឈើច្រត់របស់គាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បុរសវ័យក្មេងអើយ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានប្រោសអ្នក។" ហើយភ្លាមៗនោះជើងរបស់គាត់ចេញមកប្រាំមួយអ៊ីញ ទៅជាធម្មតាជាមួយនឹងម្ខាងទៀត។ ហើយពួកគេបាននាំយុវជននោះទៅកាន់វេទិកា ហើយគ្រូពេទ្យបានពិនិត្យគាត់នៅទីនោះ។ អ្នកឃើញរូបភាពរបស់គាត់នៅក្នុងសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ។

86 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះមួយសន្ទុះ ខ្ញុំឃើញរថយន្តពណ៌បៃតងតូចមួយកំពុងរត់តាមផ្លូវ ក៏រអិល។ វាបានបង្វិលថយក្រោយ ហើយបានបុកដើមឈើ។ ក្មេងស្រីសក់ទង់ដែងម្នាក់គឺ...មានខ្នងខូច។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំឃើញរថយន្តពណ៌បៃតងតូចមួយបានរអិលបុកចូលដើមឈើ ហើយក្មេងស្រីសក់ទង់ដែងវ័យប្រហែល១៨ឆ្នាំម្នាក់បានបាក់ខ្នង។ នាងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។" គ្មាននរណាម្នាក់ឆ្លើយតបទេ។ ហើយខ្ញុំមិនអាចឃើញនាងនៅកន្លែងណានៅក្នុងហ្វូងមនុស្សដ៏ធំនោះទេ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះពីរបីនាទី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "យល់ទេ វាជា...កុំមានការសង្ស័យ។ វាគឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីបន្តកិច្ចការរបស់ទ្រង់។" ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តកើតឡើងម្តងទៀត។ ហើយខ្ញុំមិនបានឃើញនារីវ័យក្មេងនោះទេ។

87 ភ្លាមៗនោះ ឈរនៅពីមុខខ្ញុំ នៅទីនេះមានពន្លឺនោះ ដូចដែលអ្នកឃើញនៅលើរូបភាព។ ហើយវាបានតាំងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំបានដើរទៅទីនោះ ហើយនាងដេកនៅខាងក្រោមវេទិកា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្ត្រីវ័យក្មេងអើយ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានប្រោសអ្នកឱ្យជា។" ហើយនាងចាប់ផ្តើមយំ។

88 ម្តាយរបស់នាងបាននិយាយថា "អូ អត់ទេ! កុំប្រាប់នាងឱ្យក្រោកឡើង!" និយាយថា "ប្រសិនបើនាងធ្វើចលនា នាងនឹងស្លាប់។"

89 ហើយនារីវ័យក្មេងនោះក៏ស្ទុះលោតដោយជើង ស្រែក សរសើរតម្កើងព្រះ។ ហើយម្តាយក៏ដួលសន្លប់ក្នុងគ្រែដែលក្មេងស្រីដេក។

តើវាគឺជាអ្វី?

90 តាំងពីពេលនោះហើយ ទើបមានបុរសវិះគន់មួយចំនួនក្រោកឡើងខាងក្រោយ ហើយឈរជើងម្ខាងលើកៅអីមួយ ហើយជើងម្ខាងទៀត និយាយថា "អ្នក អាមេរិកអើយ! ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកប្រាប់ខ្ញុំថាតើអ្នកអាងនាមអ្វីដែលអ្នកធ្វើការនេះ! ហើយតើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងក្រុមជំនុំអ្វី?" ឃើញទេ?

91 វាដូចគ្នា។ ពួកគេមិនយល់ទេ។ ពួកគេមិនស្វែងរកវត្ថុទាំងនេះទេ។ ក្រុមជំនុំមិនស្វែងរកការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទីនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ការយាងមករបស់ទ្រង់ ដើម្បីនាំឱ្យវាកន្លងផុតទៅ។ ច្រើនណាស់...

ម្នាក់ៗចង់ដើរតាមផ្លូវរបស់ខ្លួន។ នោះហើយជារបៀបដែលវានៅទីនោះ។ ក្រុមនីមួយៗមានគំនិតរៀងៗខ្លួន។

92 ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាសំណួរនៅយប់នេះទេ។ នោះមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនោះទេ។ ប៉ុន្តែសំណួរដែលខ្ញុំសួរអ្នកគឺ តើអ្នកគិតថាវាជាអ្វី? វាទាក់ទងនឹងអ្នក។ តើនេះជាអ្នកណាដែលឡើង-ហើយ-ចុះតាមប្រជាជាតិ? មិនមែនមនុស្សទេ។ មនុស្សមិនអាចធ្វើរឿងទាំងនោះបានទេ។ តើវាជានរណាដែលកំពុងនិយាយ និងនិយាយទៅកាន់មនុស្សនៅក្នុងទស្សនិកជន ដូចនេះ។ "អង្គុយ*នៅទីនេះ* ត្រង់*នេះ*" និងកន្លែងផ្សេងគ្នានៅក្នុងការប្រជុំ នៅពេលដែលស្ត្រីនិងបុរសត្រូវបាននាំយកមកទីនេះ ជិតស្លាប់? គេជានរណា?

93 យុវនារីរូបនោះដែលបានចូលទៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅព្រឹកនេះ កាលពីបីសប្តាហ៍មុន បានទទួលមរណៈភាពជាមួយនឹងជំងឺមហារីក រស់នៅទីនេះនៅផ្លូវ ម៉ាផល លោកស្រី បាតទី។ ហើយខ្ញុំបានសួរគ្រូពេទ្យបីនាក់ដែលនៅជាមួយនាង។ នាងមិនមានឱកាសរស់នៅ ជាមួយកូនតូចបួនឬប្រាំនាក់ទេ ហើយម្ដាយខ្ញុំព្យាយាមមើលថែពួកគេ។ ម៉ាក់បាននិយាយថា "ប៊ីលនាងនឹងមិនត្រលប់មកផ្ទះវិញទេ។"

94 ខ្ញុំបានចេញទៅកន្លែងដែលនាងនៅ ហើយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ** ប្រសិនបើនាងនឹងទៅព្រះវិហារ ហើយសន្យាថានឹងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយនឹងបម្រើព្រះ នាងនឹងទៅផ្ទះវិញ ហើយជាសះស្បើយ។"

ហើយខ្ញុំបានសួរនាងថា "តើអ្នកនឹងធ្វើបែបនេះទេ ស្ត្រីអើយ?"

95 ហើយនាងបាននិយាយថា "អ្វីដែលអ្នកនិយាយ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។" ភ្លាមៗនោះការឈឺចាប់បានចាកចេញ។ បីថ្ងៃក្រោយមក នាងបានទៅផ្ទះវិញ ហើយគ្រូពេទ្យមិនអាចរកឃើញដាននៃជំងឺមហារីកនោះទេ។

96 តើអ្នកនេះជាអ្នកណាដែលមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់? គេជានរណា? វាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ។ តើអ្នកយល់យ៉ាងណាចំពោះវា? តើអ្នកយល់យ៉ាងណាដែរ ដោយស្គាល់គ្រូគង្វាលរបស់អ្នក? ហើយនៅពេលដែលអង្គុយនៅក្នុងកៅអីទាំងនេះនៅទីនេះ មនុស្សមកពីក្រៅទីក្រុង អង្គុយជាមួយនឹងអ្នកជំងឺឆ្កួតជ្រូក ការអង្គុយជាមួយ... នៅទីនេះមានបុរសម្នាក់អង្គុយចុះ នៅកន្លែង

ណាមួយនៅទីនេះ បងប្រុសសមាជិកនៃនិកាយប្រូតេស្តង់នៅទីនេះ អ្នកជំងឺដែលមានជំងឺឆ្កួតជ្រូក។ មិនដែលស្គាល់ ឬឃើញគាត់ទេ មិនមានអ្វីអំពីគាត់ទេ។ ហើយភ្លាមៗនោះ ប្រហែលជាពីរឆ្នាំមុន តាមខ្ញុំគិត ឬអ្វីមួយ បាទ ពីរឆ្នាំ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានហៅវា ហើយមានបន្ទូលថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។**" ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលតាំងពីពេលនោះមក។ គេជានរណា? គេជានរណា?

97 ស្ត្រីម្នាក់កំពុងអង្គុយនៅទីនេះ កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន ជាលើកចុងក្រោយដែលខ្ញុំនៅទីនេះ បានចុះមកពីកន្លែងណាមួយក្នុងរដ្ឋអ៊ីលីណយ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់... ជាមួយនឹងដុំសាច់ដ៏ធំនៅក្នុងខ្លួនរបស់នាង នោះគឺពិតជាសាហាវ។ ហើយវិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រដ៏ល្អបំផុតមួយចំនួននៃរដ្ឋអ៊ីលីណយកំពុងនាំនាងទៅគ្លីនិកដ៏ធំមួយ ដើម្បីដំណើរការវះកាត់ នៅថ្ងៃច័ន្ទ។ ហើយនាងបានញ៉រញាក់នៅតាមផ្លូវ។ មិនដែលឃើញនាង ឬឮអំពីនាងទៀតទេ ក្នុងមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ រំពេចនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានស្រមោលនាង ហើយវាប្រាប់នាងថា នាងជានរណា នាងមកពីណា ហើយនាងនឹងត្រូវវះកាត់នៅថ្ងៃបន្ទាប់។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ ដើម្បីមើលវា? ហើយមើលព័ត៌មានត្រឡប់មកវិញ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ពេលនាងទៅជួបគ្រូពេទ្យ ពួកគេបាននាំនាងពីគ្លីនីកមួយទៅគ្លីនីកមួយ ហើយរកមិនឃើញដុំសាច់ណាទ្បើយ។

98 តើនេះជានរណា? ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! តើអ្នកណាជាអ្នកធ្វើការនេះ? តើអ្នកអាចហ៊ាននិយាយថាវាជាគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកទេ? មិនមែនទេ។ តើអ្នកអាចហ៊ាននិយាយថាមនុស្សមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងវាទេ? មិនដែលទេ។ វាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះវិញ្ញាណដែលគង់លើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង។ និងការយាងមករបស់ទ្រង់ដើម្បីប្រមូលអង្គទ្រង់ជាមួយនឹងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ជិតដល់ពេលហើយដែលទ្រង់បានបញ្ចេញពន្លឺដ៏បរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ដើម្បីប្រោសលោះ និងដើម្បីនាំចូលទៅក្នុងការប្រកបជាក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ សម្រាប់ការលើកឡើងដែលជិតមកដល់។ អាម៉ែន!

99 គេជានរណា? ខ្ញុំមិនអាចឆ្លើយសំណួររបស់អ្នកបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចឆ្លើយសម្រាប់អ្នកបានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចឆ្លើយដោយខ្លួនឯងបាន។ ហើយនៅលើតុដ៏ពិសិដ្ឋនេះ យប់នេះ នៅក្នុងត្រចៀក នៃក្រុមហ៊ុននេះ ហើយ—ការសងថ្លៃលោះនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង ខ្ញុំនិយាយនេះចេញពីក្រអៅនៃ

បេះដូងរបស់ខ្ញុំ។ មិនមែនព្រោះថាខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក មិនមែនដោយសារតែថាខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកផ្សេង ប៉ុន្តែម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលនាមលោះដែលត្រូវបានលាងដោយលោហិត។ ខ្ញុំជឿថាពន្លឺដូចគ្នាដែលព្យួរនៅក្នុងព្រះវិហារនេះ យប់នេះ ព្រះអង្គដដែលនោះបង្ហាញតាមលក្ខណៈរបស់វា ថាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងទម្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

100 អ្នកណាដែលស្គាល់បទគម្ពីរ អ្នកនោះដឹងថាព្រះយេស៊ូវមានមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមកពីព្រះ ហើយខ្ញុំទៅឯព្រះ។" មុនពេលទ្រង់ត្រូវបានក្លាយជាសាច់ឈាម នៅពេលដែលនៅជាមួយម៉ូសេនៅទីរហោស្ថាន ទ្រង់គឺជាបង្គោលភ្លើង។ ហើយនៅពេលដែលលោកម៉ូសេចង់ឃើញទ្រង់ ទ្រង់បានឱ្យឃើញផ្នែកខាងក្រោយរបស់ទ្រង់ទៅគាត់។ ហើយម៉ូសេបាននិយាយថា "វាមើលទៅដូចជាមនុស្ស។" នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ទ្រង់គឺជាមនុស្ស។ ទ្រង់បានធ្វើដូចគ្នាដែលទ្រង់កំពុងធ្វើនៅសព្វថ្ងៃនេះ តាមរយៈមនុស្សដែលទ្រង់បានប្រោសលោះ។ នៅទីនោះទ្រង់យាងមកហើយថតរូបទ្រង់។ តើវាគឺជាអ្វី?

101 បន្ទាប់ពីការសុគត់ ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ប៉ុលបានស្ថិតនៅលើផ្លូវទៅក្រុងដាម៉ាស ថ្ងៃមួយ ហើយពន្លឺដ៏អស្ចារ្យបានវាយប្រហារគាត់។ បុរសទាំងនោះនៅជុំវិញគាត់មិនបានឃើញពន្លឺទេ។ ប៉ុន្តែ វាបានវាយប៉ុលឱ្យដួលរហូតដល់ធ្វើឲ្យគាត់ងងឹតភ្នែក។ គាត់មានបញ្ហាភ្នែករបស់គាត់ពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយនៅពេលមួយ "ហើយក្រែងខ្ញុំកើតមានចិត្តធំ ដោយព្រោះការបើកសំដែងដ៏ហួសល្បត់នោះ" បានជាមានបន្លា១ចាត់មកក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ គឺជាទេវតារបស់អារក្សសាតាំង ដែលមកធ្វើទុក្ខខ្ញុំ។ ពីព្រោះវាដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំមានចិត្តធំឡើយ។

102 ពេលប៉ុលត្រូវគេវាយធ្វើបាប តាមផ្លូវរបស់គាត់ដើម្បីបៀតបៀនមនុស្សដែលធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានខ្លាំង ក្រុមដែលកើតជាថ្មី មនុស្សដែលត្រូវបានគេហៅថាជាអ្នកខុសឆ្គង។ ប៉ុលបានដើរតាមផ្លូវដើម្បីបៀតបៀនអ្នកទាំងនោះ ដោយកាន់ក្រដាសដាក់ក្នុងហោប៉ៅដើម្បីចាប់ពួកគេយកទៅក្រុងយេរូសាឡិម។ លុះដល់ពាក់កណ្តាលថ្ងៃនោះ មានពន្លឺមួយចុះមក ដែលវាចំដើងគាត់ទម្លាក់ទៅដី ហើយគាត់បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងធូលីដី។ មានសំឡេងចេញពីពន្លឺនោះថា "សុល សុល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?"

103 សុលបែរទៅមើល ក្នុងស្ថានភាពងងឹតភ្នែក។ ហើយគាត់អាចមើលឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ និងរុងរឿងនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ជានរណា?"

104 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ។ ខ្ញុំមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំបានទៅឯព្រះ។ ខ្ញុំមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំត្រលប់ទៅឯព្រះវិញ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "វាពិបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការទាត់នឹងជន្លួញ។"

105 ការបើកសម្តែងមួយនៅលើដីខ្សាច់ដ៏ពិសិដ្ឋនោះ ពេលមួយនៅលើកន្លែងនោះ មនុស្សមិនអាចដូចគ្នាបានទេ។ បុរសម្នាក់ មុនពេលគាត់ហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រិស្ទាន មុនពេលគាត់អាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបាន ដំបូងគាត់គួរមានបទពិសោធន៍នៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់ ជាកន្លែងដែលគាត់បានជួបព្រះជាម្ចាស់មុខទល់មុខ។

106 សម្រាប់ថ្ងៃនេះ អ្នកអាចមានចម្លើយបែបណាក៏បាន។ អ្នកអាចមើលឃើញព្រះអម្ចាស់ធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថានឹងធ្វើ ហើយអ្នកទ្រឹស្តីដ៏ឆ្លាតនឹងពន្យល់ចាកឆ្ងាយពីការពិត។ ពួកគេនឹងនិយាយថា "នោះគឺសម្រាប់មួយថ្ងៃទៀត។ វាគឺសម្រាប់*ការនេះ*។ ឬវាគឺសម្រាប់សម័យផ្សេងទៀត។ ឬ វាខុស។" ដូចពួកគេបាននិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ "ថាទ្រង់គឺជាបៀសេបាប់ ដែលជាមេអារក្ស។ ទ្រង់ជាគ្រូទាយ។" ហើយរឿងទាំងអស់នោះ ពួកគេមានចម្លើយ។

107 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបុរសម្នាក់មានទំនាក់ទំនងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានឃើញទ្រង់ដូចប៉ុលបានឃើញ ឬមានបទពិសោធន៍ជាមួយទ្រង់ គ្មានអ្នកទេវវិទូណាក្នុងលោកអាចពន្យល់បទពិសោធន៍នោះឱ្យនៅឆ្ងាយពីបុរសនោះបានទេ។

108 នោះហើយជាមូលហេតុ នៅថ្ងៃនេះ ពួកគេមិនមានបទពិសោធន៍។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេមិនអាចនិយាយបាន... ពួកគេទាំងអស់គ្នានិយាយថា "តើនេះជានរណា? តើនេះជាអ្វី? តើវាមកពីណា?" ពួកគេមិនមានចម្លើយទេ។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះ អ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេដឹងគឺជាទេវវិទូដែលក្រុមជំនុំមួយចំនួនបានបង្កើត។ មិនមែន "ស្គាល់ទេវវិទ្យា" គឺជាជីវិត។ អត់ទេ "ស្គាល់ព្រះគម្ពីរ" គឺជាជីវិត។

109 ប៉ុន្តែ "ដែលស្គាល់ទ្រង់" គឺជាជីវិត។ "ស្គាល់ទ្រង់" ក្នុងនាមជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ជាព្រះអង្គដែលបានបំពេញអ្នកដោយវត្តមានរបស់

ទ្រង់។ អ្នកនៅទីនោះនៅពេលវាកើតឡើង។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចយកវាចេញពីអ្នកបានទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចពន្យល់វាទាសឆ្ងាយពីអ្នកទេ។ នៅពេលដែលបទពិសោធន៍នោះកើតឡើងចំពោះអ្នក អ្នកដឹងថាទ្រង់ជានរណា។ ចំពោះខ្ញុំ ទ្រង់គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

110 តើអ្នកណាជាអ្នកធ្វើការអស្ចារ្យទាំងនេះ? តើនរណាជាអ្នកធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ? តើវាជាគ្រូអធិប្បាយទេ? តើវាជាអូរ៉ល រ៉ូបឺតមែនទេ? តើវាជា ប៊ីលី ហ្គ្រាហាំ មែនទេ? តើជេក ឆូលើមែនទេ? តើជាលោកវីលៀម ប្រាណហាំឬ? អ្នកណាក៏ដោយ ពួកគេមិនមានអ្វីត្រូវធ្វើទេ។ ពួកគេជាឧបករណ៍។

111 វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកជាមួយនឹងដំណឹងល្អ ជាទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យ និងអព្ភូតហេតុ ដើម្បីរៀបចំមនុស្ស។ ខ្យល់ត្រូវបានគិតថ្លៃនឹងការរំពឹងទុក ដោយអ្នកជឿរំពឹងថាទ្រង់នឹងយាងមក។

112 ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនិយាយថា "ហេតុអ្វីមានការរីកផុសផុលទាំងនេះ? ហេតុអ្វីបានជាយើងមានវា? ចូរបញ្ជាក់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។" ហេតុអ្វី គេនិយាយនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៅទីនេះថា នៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមសាងសង់ពួកជំនុំថ្មី បាននិយាយថា "យើងមិនត្រូវការអស្ចារ្យទេ។ យើងមិនត្រូវការរបស់ទាំងនេះទៀតទេ។ អ្នកចង់បានពួកគេ ចូរចេញទៅលើវាលដែលវាកើតឡើង។ យើងមិនត្រូវការពួកគេនៅទីនេះទេ។" នៅពេលដែលរោងឧបោសថប្រាណហាំឈប់នៅកន្លែងទាបនោះ វាបានលិច។

113 ក្រុមជំនុំនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើគោលការណ៍ និងព្រះចេស្តានិងដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយដរាបណារោងឧបោសថនេះឈរ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏រុងរឿងរកឃើញអ្នកថ្វាយព្រលឹង ដើម្បីបានសង្គ្រោះ និងបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យជា។ សម្រាប់ខ្ញុំ វាគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

114 បើអ្នកមិនដឹងថាទ្រង់ជានរណា អ្នកមិនដឹងអ្វីទាំងអស់នេះហើយអ្នកចង់ដឹង តើអ្នកនឹងគ្រាន់តែលើកដៃឡើងបានទេ? ហើយនិយាយ ដោយលើកដៃរបស់អ្នកថា "សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំផង បងប្រុសប្រាណហាំ ថាខ្ញុំនឹងស្គាល់ទ្រង់។" ហើយព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។ ហើយអ្នកនៅជុំវិញ ខ្ញុំឃើញដៃរបស់អ្នក។

115 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងនាំយកសារនេះ និងផលផ្លែនៃមនុស្សដែលលើកដៃឡើង ពួកគេចង់ដឹងថានេះជានរណា។ ពួកគេចង់ស្គាល់ព្រះយេស៊ូវដ៏អស្ចារ្យនេះ។ ថា ការយាងមករបស់ទ្រង់ ការរស់ឡើងវិញគឺជិតដល់ហើយ រហូតដល់អ្នកជំងឺចាប់ផ្តើមបានជាសះស្បើយ។ ហើយបន្ទាប់ពីការនោះបានកើតឡើង បន្ទាប់មកសេចក្តីទំនាយបានចូលមមកព្រះវិហារ បន្ទាប់មកគឺអំណោយទាន និងការអស្ចារ្យឥឡូវនេះចុះដល់ទីសំគាល់ចុងក្រោយនោះ។ បន្ទាប់នឹងមកដល់ ការលើកឡើង ក្រុមជំនុំនឹងត្រូវដកចេញ។ ហើយយើងខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលបានអះអាងថាស្គាល់ទ្រង់ដោយអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ យើងកំពុងរង់ចាំ ហើយទន្ទឹងរង់ចាំ ហើយយំ ហើយអង្វរ "សូមយាងមកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ!"

116 ចូរលើកក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ហើយយកគេចេញទៅ ឱ្យបានឆាប់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ដ្បិតមិនយូរប៉ុន្មាន មនុស្សនឹងបំផ្ទុះផែនដី ដែលទ្រង់បានបង្កើតឡើងសម្រាប់ពួកគេរស់នៅលើផែនដី ដោយព្រោះគេមិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ពួកគេមិនបានសិក្សាពីសន្តិភាពទេ ប៉ុន្តែជាសង្គ្រាម។ ពួកគេមិនបានសិក្សាសេចក្តីសុចរិតទេ តែគេសិក្សាអំពីសេចក្តីអាក្រក់។ ម៉េចក៏ពួកគេមិនអស់កម្លាំងក្នុងការស្រេកឃ្លានអំណាចសោះ! ព្រះអម្ចាស់អើយ កន្លែងតូចមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដែលធ្វើអោយពួកគេស្រេកឃ្លានអំណាច ពួកគេកំពុងព្យាយាមបំពេញវានៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍នៅកន្លែងណាមួយ ដើម្បីបំផ្ទុះមិត្តរួមការងាររបស់ពួកគេ។

117 ព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែអាចដឹងថាអំណាចនោះដែលពួកគេចង់បាន គឺជាអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ជាអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់ពួកគេ កុំបំផ្ទុះប្រជាជាតិនានាឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវកែប្រែជីវិតរបស់ពួកគេ ហើយតាំងពួកគេជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ។

118 មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានរងគ្រោះដោយសត្វព្រៃ ពួកគេកំណត់យើងថាជាក្រុមដែល "មិនដឹងអ្វីទាំងអស់" និង—និងជា "អ្នកខុសឆ្គង" ដូចដែលពួកគេបានធ្វើនៅថ្ងៃដំបូង។ ប៉ុន្តែ ពេលដែលពួកគេត្រឡប់មកវិញ ដោយអរសប្បាយ ដោយអរព្រះគុណទ្រង់ ដែលពួកគេអាចទទួលរងនូវការតិះដៀលពីព្រះនាមទ្រង់។ នោះជាអារម្មណ៍របស់កូនៗរបស់ទ្រង់ យប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ យើងគ្រាន់តែសប្បាយចិត្ត។

119 អ្នកខ្លះក្នុងសម័យរបស់ទ្រង់បានព្យាយាមកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់។ ពួកគេថា "គាត់ជាមិត្តរបស់មនុស្សព្រៃម្នាក់នោះ ឈ្មោះយ៉ូហាន ដែលបានចេញពីទីរហោស្ថានដោយស្លៀកពាក់មិនស្អាត គ្រាន់តែពាក់ស្បែកចៀមចាស់រុំជុំវិញគាត់។ បុរសព្រៃនិយាយពាក្យពេជ្យពួកទិសខាងកើត និងខាងលិច ហើយពោលថា 'ពូថៅត្រូវគេដាក់នៅគល់ដើមឈើ។" បាននិយាយថា "ទ្រង់គឺជា—អ្នកដើរតាមគាត់។ ទ្រង់ជាមនុស្សព្រៃ។ ទ្រង់ខ្វាល់។ ទ្រង់ទ្រាំមិនបាន។" កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលនៅជាមួយនឹងព្រះអង្គ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ធ្វើឲ្យភ្នែកអ្នកទាំងនោះខ្វាក់។

120 ហើយថ្ងៃនេះមានវាម្តងទៀត៖ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដ៏មហិមានេះ ប្រកាសពីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូចលោកយ៉ូហានបានធ្វើនៅជំនាន់របស់គាត់ ធ្វើឲ្យភ្នែក អ្នកដែលមិនចង់ឃើញខ្វាក់។ ប៉ុន្តែចំពោះអស់អ្នកដែលចង់ឃើញ ទ្រង់បានជ្រើសរើសពួកគេ។ "ហើយអ្វីដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ នឹងមកឯខ្ញុំ" ទ្រង់បានថែង "ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងត្រូវបាត់បង់ឡើយ។ ហើយខ្ញុំនឹងលើកគាត់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់រឿងនេះ។

121 ហើយអស់អ្នកដែលបានលើកដៃឡើង យប់នេះ ពួកយើងអធិស្ឋាន ឱព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ដែលទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេស្គាល់ទ្រង់ នៅក្នុងបទពិសោធន៍មួយនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ។ សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់។

122 ហើយអ្នកផ្សេងទៀតប្រហែលជានៅទីនេះ ដែលមិនបានលើកដៃឡើង ប៉ុន្តែនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ពួកគេដឹងថាពួកគេត្រូវការវា។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់ប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយប្រទានដល់ពួកគេនូវបំណងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់ពួកគេ។

123 ពេលយើងចាកចេញពីអគារ យប់នេះ សូមឱ្យក្លាយជាមនុស្សផ្សេង។ សូមឲ្យយើងចូលទៅក្នុងគោលបំណងផ្សេង ពីការដែលយើងបានចូលមក បើវាផ្ទុយនឹងព្រះហឫទ័យដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះអង្គ។ សូមយើងចេញទៅដោយតាំងចិត្តកាន់ស្នែងអាសនៈ ដរាបណាព្រលឹងយើងស្កប់ស្កល់ ដែលយើងធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ជាមួយទ្រង់ ហើយយើងដឹងអំពីអ្នកណាដែលយើងនិយាយ ពីព្រោះយើងបានជួបទ្រង់ ហើយស្គាល់ទ្រង់ ហើយបានប្រកបជាមួយនឹងទ្រង់។ សូមប្រទានរបស់ទាំងនេះផង ព្រះបិតា។ ប្រោសអ្នកជំងឺ និង អ្នករងទុក្ខ។

124 សូមប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាលជាទីស្រឡាញ់និងគូរឱ្យរាប់អានរបស់យើង។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់នៅជាមួយគាត់ និងបងប្អូនស្រីដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់គាត់ នៅពេលពួកគេច្រៀងបទដំណឹងល្អ ហើយផ្សាយវានៅក្នុងវិទ្យុរបស់ពួកគេ។

125 សូមប្រទានពរដល់ជនបរទេសដែលនៅក្នុងទ្វាររបស់យើង។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យពួកគេចេញទៅក្រៅ យប់នេះ ដោយបន្ទុកនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយគោលបំណងដែលពួកគេ ចាប់ពីម៉ោងនេះតទៅ ប្រសិនបើពួកគេមិនស្គាល់ទ្រង់ ហើយមិនបានបម្រើទ្រង់ ពីមុនទេ សូមឲ្យពួកគេបម្រើទ្រង់ចុះ។ ដោយដឹងថានេះ ថា "អ្វីផ្សេងទៀតនឹងទៅជាឥតបានការ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។" សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។

126 អត់ទោសឱ្យយើង រាល់អំពើបាបរបស់យើង។ ហើយសូមឲ្យយើងជួបគ្នានៅកន្លែងដ៏អស្ចារ្យនោះ។...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

127 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីសារនោះ សូមយើងអោនក្បាលថ្វាយបង្គំទ្រង់ ដូចយើងច្រៀងថ្វាយទ្រង់។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់

ដោយអស់ពីចិត្ត។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

128 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលស្រឡាញ់ទ្រង់? លើកដៃឡើង និយាយទីបន្ទាល់ "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។" អូ ពិតជាអស្ចារ្យណាស់មែនទេ? អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តអង្គុយដូចនេះ ហើយគ្រាន់តែផឹកនៅក្នុង វត្តមាន របស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលទ្រង់ បានចេញមក វាបានធ្លាក់ចូលក្នុងចិត្ត។ វាកែតម្រូវយើង។ វានាំ

យើងឱ្យចុះចូលនឹងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ គួរឲ្យស្រឡាញ់យ៉ាងណាគ្រាន់តែថ្វាយបង្គំទ្រង់! ឥឡូវនេះ ពេលអ្នកចេញពីព្រះវិហារ យប់នេះ ចូរទៅថ្វាយបង្គំទ្រង់។

129 ហើយចាំថាសប្ដាហ៍នេះមានការប្រជុំអធិស្ឋាននៅទីនេះនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ កុំភ្លេចការផ្សាយរបស់បងប្រុសនេវីលនៅថ្ងៃអាទិត្យ ឬថ្ងៃសៅរ៍ ម៉ោងប្រាំបួន លើដឹប ប៊ិលយូ អិល អរ ភី។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តស្ដាប់ពួកគេ មែនទេ? បួនភាគ ឬបីសំឡេងយ៉ាងពិរោះ។ ប្រពន្ធខ្ញុំនិងខ្ញុំ និងកូនៗ យើងទាំងអស់គ្នាមានវិទ្យុតូច—ហើយរំកិលជុំវិញវា ដើម្បីស្ដាប់បងប្រុសនេវីលនិងការផ្សាយរបស់គាត់ និងពាក្យដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ អំពីរបៀបដែលគាត់បានលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដែលគាត់ស្រឡាញ់និងជឿ។ មិននិយាយនេះដោយព្រោះ...

130 អ្នកប្លែកមុខនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនមានក្រុមជំនុំគ្រួសារទេ សូមមកចូលរួមជាមួយយើង។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា មិនមែននិយាយនេះហើយគាត់មកទីនេះ។ អត់ទេ លោក។ ខ្ញុំនិយាយនេះច្រើនដងហើយ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្រុសនេវីល។ នេះ ជាដំបូង គាត់ជាអ្នកទេវវិទូ។ រឿងទីមួយ គាត់ជាកូនរបស់ព្រះ។ រឿងបន្ទាប់ គឺគាត់នៅដដែលរាល់ថ្ងៃ។ ខ្ញុំបានស្គាល់គាត់ជាច្រើនឆ្នាំ។ គាត់មិនដែលផ្លាស់ប្ដូរ បន្តិចសោះ។ គាត់នៅតែជា អ័រមែន នេវីល ដែលជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយខ្ញុំគិតថាគាត់មាន...

131 យប់មិញ ខ្ញុំទូរស័ព្ទ ទៅសួរគាត់ថា តើគាត់មិនមាន ក្នុងកម្មវិធីរបស់គាត់ទេឬ? អាចញែកបន្ទប់ឱ្យយើងចុះមកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ មានអ្នកចូលមក នៅព្រឹកនេះ អ្នកដឹងទេ។ ហើយប្រពន្ធតូចរបស់គាត់បានលើកទូរស័ព្ទ ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយប្រពន្ធខ្ញុំ នៅទីនោះ អំពីរឿងនោះ។

132 ហើយយើងអរព្រះគុណព្រះចំពោះប្រពន្ធតូចដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់របស់គាត់និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់យ៉ាងណា។ នោះវាល្អណាស់។ ពេលឃើញអ្នកបម្រើព្រះនិងភរិយាចុះសម្រុងគ្នាបែបនេះ ក្នុងភាពផ្អែមល្ហែមនិងបន្ទាបខ្លួន នោះគ្រាន់តែធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំកាន់តែប្រសើរឡើង។ វាកាន់តែផ្អែមល្ហែមដូចថ្ងៃកន្លងផុតទៅ។

133 តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់អស់ពីចិត្តទេ? ត្រូវហើយ។ យើងមានបទចម្រៀងមួយបទ ដែលយើងច្រៀង *យកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវជាមួយអ្នក*។ ហើយផ្ដល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេងខ្លីមួយ បងស្រី ប្រសិនបើអ្នកមានវានៅទីនោះនៅក្នុងសៀវភៅ។ ហើយ

យើងនឹងច្រៀងចម្រៀងដែលយើងនឹងបញ្ចប់។ ហើយនៅពេលដែលយើងច្រៀងខទីមួយ យើងចង់ងាកចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ ត្រូវហើយ។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេង។

...ចូរយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវជាមួយ
អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
នាមនោះនឹងចម្រើឱ្យចិត្តធូ
ចូរនាំយកជាមួយដរាប។

នាមវិសេស នាមប្រសើរ!
គឺជាក្តីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស (សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរ ដល់បងប្អូន។)
នាមវិសេស នាមប្រសើរ!
គឺជាក្តីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស។

ចូរយើងយកខគម្ពីរនេះឥឡូវនេះ៖

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវសូមឱនក្បាល
លុតជង្គង់ក្រាបនៅព្រះបាទាទ្រង់
ជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេចនៅស្ថានសួគ៌យើងលើកមកុដទ្រង់
នៅពេលដំណើររបស់យើងចប់។ (វាមិនអស្ចារ្យទេឬ?)

នាមវិសេស...(នាមវិសេស!) នាមប្រសើរ!
គឺជាក្តីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស
នាមវិសេស (នាមវិសេស!) អូ នាមប្រសើរ!
គឺជាក្តីសង្ឃឹមនៃ...

134 តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំបទចម្រៀងខ្លីរបស់យើងដែលយើងធ្លាប់ច្រៀង*កុំភ្លេចការអធិស្ឋានគ្រួសារ?* តើអ្នកចាំវាទេ? ខ្ញុំអត់...ថែលម៉ា អ្នកចេះបទហ្នឹងទេ ឬបទភ្លេង ឬក៏អត់ទេ? តោះសាកល្បងម្តង។ តើអ្នកមិនចាំវាទេឬ? តោះ...ប្រហែលជាខ្ញុំអាចសាកល្បងវាម្តងជាមួយអ្នក។

កុំភ្លេចការអធិស្ឋានគ្រួសារ
ព្រះយេស៊ូវចង់ជួបអ្នកនៅទីនោះ។
ទ្រង់នឹងយកចិត្តទុកដាក់អ្នក
អូ កុំភ្លេចការអធិស្ឋានគ្រួសារ។

135 តើមានប៉ុន្មាននាក់មានការអធិស្ឋានជាគ្រួសារ? នោះជាការល្អ។ សូមសាកល្បងវាម្តងទៀត។ ខ្ញុំនឹងយកវាមកវិញនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ទាំងអស់គ្នាច្រៀងឥឡូវនេះ៖

កុំ—កុំភ្លេចការអធិស្ឋានគ្រួសារ
ព្រះយេស៊ូវចង់ជួបអ្នកនៅទីនោះ។
ទ្រង់នឹងយកចិត្តទុកដាក់អ្នក
អូ កុំភ្លេចការអធិស្ឋានគ្រួសារ។

136 ឱព្រ ះអម្ចាស់អើយ មានសេចក្តីចែងទុកក្នុងគម្ពីរថា គេយកកន្សែងដៃ ឬអាវផាយពីខ្លួនប៉ុល វិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចេញទៅឆ្ងាយពីមនុស្ស ហើយជំងឺក៏ជាសះស្បើយ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងបង្ហាញឱ្យឃើញនូវលក្ខណៈបែបនោះ នៅយប់នេះ នៅពេលដែលទូលបង្គំបញ្ជូនពួកគេទៅកាន់អ្នកខ្វះខាតនិងអ្នកជំងឺ។ ចេញពីកន្លែងណាមួយក្នុងស្រុក មានអ្នកទន្ទឹងរង់ចាំរឿងនេះឱ្យកើតឡើង។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតា ថាទ្រង់នឹងប្រទានវា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

137 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងសួរ នៅពេលយើងឱនក្បាលចុះ ប្រសិនបើបងប្រុសដ៏មានតំលៃរបស់យើង ស្មីធ នៅទីនោះ មកពីក្រុមជំនុំនៃព្រះ ដែលយើងបានរកឃើញដូចជាបងប្រុសរបស់យើង នេវីល នៅទីនេះ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ ដ៏ស្មោះត្រង់ ស្មោះត្រង់ ខ្ញុំនឹងសុំឱ្យគាត់សុំពរជ័យដល់អ្នក ដើម្បីបន្តក្នុងសប្តាហ៍ខាងមុខនេះ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក រហូតដល់ពួកយើងបានជួបអ្នកម្តងទៀត។

138 បងប្រុសស្មីត។ [បងប្រុស ស្មីធ អធិស្ឋាន—អេដ។] បាទ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមប្រទាន ព្រះអង្គម្ចាស់។ បាទ។ បាទ។ បាទ។ បាទ។ អាម៉ែន។

139 ចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ សូមស្វាគមន៍ក្នុងការមកវិញម្តងទៀត មកកាន់រោងឧបោសថ។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។

តើនេះជានរណា? KHM59-0510E

(Who Is This?)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្ដាយ នៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 10 ឧសភា1959 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG